

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **Ing. R. R.**, zast. Mgr. Davidem Bukalem, advokátem, se sídlem Sokolská 3, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 10. 2006, č. j. 58 Ca 38/2005 – 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Zástupci žalobce advokátovi Mgr. Davidu Bukalovi, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 4800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajského soudu“) ze dne 17. 10. 2006, č. j. 58 Ca 38/2005 - 40 (dále jen „rozsudek“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 25. 8. 2005, č. j. KUOK/25754/05/OSL-P/443, (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byl shledán vinným přestupkem podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 168/1999 Sb.“), a podle § 16 odst. 3 zák. č. 168/1999 Sb. mu byla uložena pokuta ve výši 5000 Kč.

Stěžovatel byl rozhodnutím Magistrátu města Olomouce, odboru agendy řidičů a motorových vozidel, oddělení dopravně správních agend, ze dne 22. 6. 2005, č. j. AŘ/6065/05-Mar, uznán vinným přestupkem podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb., který spáchal tím, že v době od 12. 9. 2003 do 24. 1. 2005 a v době od 25. 1. 2005 do 23. 5. 2005

neodevzdal příslušnému orgánu evidence státní značku a osvědčení o registraci vozidla zn. Citroen CX TRD Turbo, RZ X, ačkoli pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla sjednané s Českou podnikatelskou pojišťovnou, a. s., smlouvou č. 304641472 dne 28. 7. 2003, zaniklo dne 28. 8. 2003 z důvodu uplynutí sjednané doby pojištění a nebyla sjednána další pojistná smlouva (bod 1.). Spácháním téhož přestupku byl stěžovatel uznán vinným také za jednání popsané v bodě 2. tohoto rozhodnutí. Za tyto přestupky mu byla podle § 16 odst. 3 zák. č. 168/1999 Sb. uložena pokuta ve výši 5000 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel odvolání. Žalovaný podle § 59 odst. 2 zák. č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů, změnil předmětné rozhodnutí, když shledal, že stěžovatel spáchal přestupek podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb. tím, že v době od 12. 9. 2003 do 24. 1. 2005 neodevzdal příslušnému orgánu evidence státní značku, která je dále pojmově vymezena v § 4 odst. 4 zák. č. 56/2001 Sb. o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zák. č. 56/2001 Sb.“), jako registrační značka „RZ“, a to RZ X a osvědčení o registraci č. BAA 462471 vozidla zn. Citroen CX 25 TRD Turbo, neboť registrační značku a osvědčení o registraci byl povinen odevzdat ve smyslu § 15 odst. 5 zák. č. 168/1999 Sb., protože pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla sjednané s Českou podnikatelskou pojišťovnou, a. s., smlouvou č. 304641472 dne 28. 7. 2003 zaniklo dne 28. 8. 2003 z důvodu uplynutí sjednané doby pojištění, když nebyla uzavřena další pojistná smlouva. Za tento přestupek bylo stěžovateli podle § 16 odst. 3 zák. č. 168/1999 Sb. uloženo, aby zaplatil do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet města Olomouc pokutu ve výši 5000 Kč. Dále mu bylo uloženo, aby státu uhradil náklady spojené s projednáváním tohoto přestupku ve výši 1000 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, v níž žalovanému vytkl, že mu upřel právo klást svědkům otázky, neumožnil mu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění ani navrhnout jeho doplnění. Napadené rozhodnutí tak podle stěžovatele vycházelo z nesprávně zjištěného stavu. Namítl, že spoluvlastníkem vozidla je i jeho manželka, a proto měla být účastníkem správního řízení. Podle jeho názoru nebylo skončeno správní řízení o registraci vozidla zahájené dne 24. 4. 2003. Dále brojil proti tomu, že správní řízení zahájené pod č. AŘ/6064/05-Mar bylo nahrazeno řízením č. AŘ/6065/05-Mar. Ohradil se také proti tomu, že mu nebylo vysvětleno, co je státní poznávací značka. Z těchto důvodů navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost.

Krajský soud v odůvodnění svého rozsudku uvedl, že pokud pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla sjednané dne 28. 7. 2003 smlouvou č. 3046411472 s Českou podnikatelskou pojišťovnou, a. s. zaniklo dne 28. 8. 2003 a ve lhůtě 14 dnů ode dne tohoto zániku pojištění nebyla uzavřena nová pojistná smlouva týkající se téhož vozidla, byl stěžovatel jako vlastník vozidla povinen ve stejné lhůtě odevzdat státní poznávací značku (registrační značku) a osvědčení o registraci tohoto vozidla příslušnému orgánu evidence. Neučinil-li tak, dopustil se přestupku podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb. Skutečnost, že stěžovatel odevzdal technický průkaz č. BA 208072 k osobnímu automobilu zn. Citroen CX 25 TRD RZ X a osvědčení o registraci téhož vozidla č. BAA 462471 ze dne 24. 4. 2003 až dne 31. 1. 2005 v průběhu ústního jednání Magistrátu města Olomouce, nemá vliv na správnost napadeného rozhodnutí žalovaného. V této souvislosti připomněl, že stěžovatel svoji povinnost nesplnil zcela ani v průběhu řízení před žalovaným, když jako provozovatel vozidla neodevzdal státní poznávací značku (registrační značku).

Krajský soud rovněž shledal, že napadené rozhodnutí žalovaného vychází ze spolehlivě prokázaného skutkového stavu. Námitku stěžovatele, že mu nebyla dána možnost správním orgánem vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, krajský soud neshledal důvodnou s tím, že toto tvrzení je v rozporu s obsahem spisu, zejména protokolem ze dne 16. 6. 2005, který stěžovatel podepsal. Jako nedůvodnou shledal i námitku, že mu bylo upřeno právo klást svědkům otázky, protože žádní svědci nebyli vyslýcháni a z obsahu správního spisu je také zřejmé, že stěžovatel ani výslech svědků nenavrhoval. K výtce, že správní řízení zahájené pod číslem AR/6064/05-Mar bylo nahrazeno číslem AR/6065/05-Mar, krajský soud uvedl, že tato okolnost nemá vliv na zákonnost rozhodnutí, zvláště, když stěžovatel byl se změnou čísla, pod kterým bylo řízení vedeno, seznámen u jednání dne 16. 6. 2005.

Krajský soud uvedl, že na zákonnost rozhodnutí žalovaného nemá vliv, že spoluvlastníkem vozidla je i jeho manželka, jak tvrdil stěžovatel, protože to byl žalobce, který dne 24. 4. 2003 požádal na odboru agendy řidičů a motorových vozidel Magistrátu města Olomouce o přihlášení předmětného vozidla. Podle krajského soudu je nesporné, že záznam o vlastníku vozidla v registru nemá občanskoprávní důsledky stran přechodu vlastnického práva a že registrace má pouze účinky z hlediska možnosti provozovat vozidlo na pozemních komunikacích. Povinnosti vyplývající ze zápisu vozidla do registru silničních vozidel proto stíhá provozovatele vozidla, kterým byl stěžovatel, a nikoli jeho manželka. Připomněl, že o jeho žádosti bylo rozhodnuto téhož dne a vozidlo bylo zapsáno do registru silničních vozidel. Vozidlu byla přidělena registrační značka X a osvědčení o registraci vozidla BAA462471. Výhradu stěžovatele, že mu nebylo vysvětleno, co je státní poznávací značka, nepovažoval za důvodnou krajský soud s tím, že stěžovateli byly poskytnuty informace písemně dne 27. 6. 2005 pod č. j. AŘ/6065/05-Mar. A nadto termín státní poznávací značka (SPZ) je doposud běžně používaný pojem, např. v zákoně č. 56/2001 Sb.

Krajský soud dále zdůraznil, že nesrovnalosti, ke kterým došlo v důsledku vadně označené hmotnosti přívěsného vozíku, nemají vliv na datum registrace vozidla, ani povinnosti stěžovatele vrátit SPZ (RZ), v důsledku neuhrazeného zákonného pojistného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla. Z těchto důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.) a rozhodl o nákladech řízení.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., v níž vyjma osobních invektiv k osobě samosoudkyně namítl, že správní řízení o registraci vozidla zahájené dne 24. 4. 2003 nebylo skončeno téhož dne, a vozidlo tak nebylo registrováno. Stěžovatel proto neměl povinnost vrátit registrační značku a osvědčení o registraci vozidla. Namítl, že nebyl přítomen vypsání druhopisu technického průkazu, a nemohl tak vznášet námitky proti hodnotě brzděného přívěsu. Uvedl, že v druhopisu technického průkazu byla uvedena nesprávná hodnota brzděného přívěsu, která nemohla být opravena jako zjevná chyba či nesprávnost, ale pouze vydáním rozhodnutí, což se také v roce 2005 stalo. Dále namítl, že spoluvlastníkem vozidla byla i jeho manželka, a proto měla být také účastníkem předmětného řízení. Zdůraznil, že povinnost vrátit registrační značku a osvědčení o registraci má vlastník vozidla a nikoli osoba, která jej registrovala. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud dále ze správního spisu zjistil, že stěžovatel dne 24. 4. 2003 požádal u Magistrátu města Olomouc, odbor agendy řidičů a motorových vozidel, o přihlášení vozidla tov. zn. Citroen CX 25, VIN: VF7MANB0005NB5921, reg. zn. Y do registru silničních vozidel. Magistrát města Olomouc, odbor agendy řidičů a motorových vozidel, vyhověl žádosti stěžovatele a zapsal vozidlo do registru silničních vozidel a přidělil mu registrační značku X. Protože vyhověl žádosti stěžovatele v plném rozsahu, postupoval podle § 85 odst. 2 zák. č.

56/2001 Sb., a vydal mu místo správního rozhodnutí osvědčení o registraci vozidla evidenční číslo BAA462471, které mu bylo vydáno spolu s tabulkami s registrační značkou X a druhopisem technického průkazu vozidla č. BA 208072, který byl v souladu s § 4 odst. 3 vyhlášky č. 243/2001 Sb. vystaven za popsaný technický průkaz evidenční číslo AL579204. Stěžovatel převzetí těchto dokladů potvrdil svým podpisem na předmětné přihlášce k registraci vozidla ze dne 24. 4. 2003. Při vystavování druhopisu technického průkazu bylo zjištěno, že údaj na straně č. 6 technického průkazu č. AL 579204 v kolonce brzděného přívěsu byl pozměněn z 1120 kg na 1420 kg. Údaj 1420 kg na straně 6 technického průkazu byl v rozporu s údajem 1120 kg na straně 5 technického průkazu, který vyplnil Dopravní inspektorát v Litoměřicích dne 20. 7. 1993 při schvalování technické způsobilosti tohoto vozidla. Protože nejvyšší hmotnost brzděného přívěsu nemůže být z důvodu bezpečnosti překročena na výši 1420 kg, byl druhopis technického průkazu vystaven se správnou hodnotou brzděného přívěsu 1120 kg zapsanou na straně 5 technického průkazu evidenční číslo AL 579204, na což byl stěžovatel upozorněn. Proti této změně nevzněl stěžovatel žádné námitky. Zároveň správní orgán podal trestní oznámení na neznámého pachatele pro podezření ze spáchání trestného činu pozměňování veřejné listiny - technického průkazu č. AL 579204, o čemž byl stěžovatel vyrozuměn. Policie České republiky usnesením ze dne 15. 9. 2003, č. j. OROL-1 169/03- TC-2003, věc odložila, neboť se nepodařilo zjistit konkrétní osobu pachatele, který by spáchal trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák.

Dne 24. 1. 2005 bylo se stěžovatelem zahájeno správní řízení o spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb. Dne 31. 1. 2005 odevzdal stěžovatel správnímu orgánu technický průkaz č. BA 208072 a osvědčení o registraci vozidla číslo BAA462471, tabulky s registrační značkou X však nikoliv. Zároveň se ohradil proti tomu, že registr silničních vozidel zapsal údaj o nejvyšší hodnotě brzděného přívěsu vozidla ve výši 1120 kg namísto 1420 kg a požadoval, aby bylo pokračováno v řízení zahájeném jeho žádostí o registraci dne 24. 4. 2003 a byly provedeny výslechy svědků a znalecké analýzy. Magistrát města Olomouc, odbor agendy řidičů a motorových vozidel, zahájil z podnětu stěžovatele řízení ve věci opravy údaje největší povolené hmotnosti brzděného přívěsu u předmětného vozidla vedené pod sp. zn. EV/318/05-KOV, což bylo stěžovateli oznámeno. Rozhodnutím ze dne 15. 4. 2005, č. j. EV/318/05-KOV, změnil Magistrát města Olomouc, odbor agendy řidičů a motorových vozidel, údaj o největší povolené hmotnosti brzděného přívěsu u předmětného vozidla zapsaného v registru silničních vozidel z hodnoty 1420 kg uvedeného na str. 6 technického průkazu číslo AL 579204, která byla protiprávně změněna neznámým pachatelem, na správnou hodnotu č. 1120 kg. Odvolání stěžovatele proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský úřad Olomouckého kraje svým rozhodnutím ze dne 30. 5. 2005, č. j. KUOK/16277/05-ODSH-SD/690.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou, je proti označenému rozsudku přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s. a po doplnění obsahuje veškeré náležitosti stanovené v § 106 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů; zkoumal při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud uvádí, že stížnostní důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. je dán tehdy, když soud při svém rozhodování aplikoval na posuzovanou věc jiný právní předpis, než měl správně použít, a pro toto pochybení je výrok soudu v rozporu s příslušným ustanovením toho kterého právního předpisu, nebo tehdy, když byl soudem sice aplikován

správný právní předpis, avšak nebyl správně vyložen. O nesprávné posouzení právní otázky může jít také tehdy, pokud by byl vyvozen nesprávný právní závěr z jinak správně zjištěného skutkového stavu věci, nebo je sice učiněn správný právní závěr, ale v odůvodnění rozhodnutí je nesprávně prezentován.

Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. spočívá v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu. Tak je tomu tehdy, pokud skutkový stav je v rozporu se spisy, pokud podklady pro rozhodnutí, jinak dostačující k učinění správného skutkového závěru, vedly k jiným skutkovým závěrům, než jaký učinil rozhodující orgán. Skutková podstata dále nemá oporu ve spisech, chybí-li ve spisech podklad pro skutkový závěr učiněný rozhodujícím orgánem, přičemž tyto skutkové okolnosti nedostačují k učinění správného skutkového závěru. Za druhé dopadá tento důvod na situaci, kdy při zjišťování skutkové podstaty byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto výtýkanou vadu měl soud napadené rozhodnutí zrušit. K této situaci Nejvyšší správní soud uvádí, že intenzita porušení řízení před správním orgánem musí být v přímé souvislosti s následnou nezákonností jeho rozhodnutí. Tento kasační důvod je dán i v případě, že napadené rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Nejvyšší správní soud uvádí, že jeho možný dopad je třeba posuzovat vždy ve spojení se zněním konkrétního rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud podotýká, že jeho úkolem v tomto řízení je přezkoumat v rozsahu uplatněných námitek rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 10. 2006, č. j. 58 Cad 38/2005 – 40, kterým byla zamítnuta jako nedůvodná žaloba stěžovatele proti napadenému rozhodnutí žalovaného, jímž byl shledán vinným přestupkem podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb. za shora popsané jednání.

Nejvyšší správní soud uvádí, že podle § 6 zák. č. 56/2001 Sb. je každý, kdo hodlá provozovat na území České republiky silniční motorové vozidlo a přípojné vozidlo, povinen tato vozidla přihlásit k registraci na předepsaném tiskopisu u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností, s výjimkou osob, jejichž pobyt na území České republiky netrvá déle než 185 dnů v příslušném kalendářním roce (dále jen "žadatel"). Do registru silničních vozidel lze zapsat silniční motorové vozidlo a přípojné vozidlo, jehož technická způsobilost k provozu na pozemních komunikacích byla schválena, a bylo-li sjednáno pojištění odpovědnosti z provozu vozidla týkající se takového vozidla (§ 6 odst. 3 zák. č. 56/2001 Sb.).

Podle § 4 odst. 4 zák. č. 56/2001 Sb. se do registru silničních vozidel zapisuje zejména vlastník vozidla, provozovatel, není-li současně vlastníkem, státní poznávací značka silničního motorového vozidla a přípojného vozidla (dále jen "registrační značka"), datum přidělení a odebrání registrační značky, číslo technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, datum a místo jeho vydání, číslo osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, největší povolená hmotnost přípojného vozidla atd.

Ustanovení § 85 odst. 2 zák. č. 56/2001 Sb. upravuje postup v řízení o osvědčení o registraci a osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, profesní osvědčení kontrolního technika, profesní osvědčení kontrolního technika pro vydávání technických protokolů vozidel před jejich schválením k provozu na pozemních komunikacích, profesní osvědčení mechanika a osvědčení o schválení měřicího přístroje nebo zařízení používaného pro provádění technických prohlídek a měření emisí, podávané

podle tohoto zákona, když stanoví, že pokud je citovaným žádostem vyhověno v plném rozsahu, vydává se místo správního rozhodnutí osvědčení.

Podle § 7 zák. č. 56/2001 Sb. je při registraci přidělena silničnímu motorovému vozidlu a přípojnému vozidlu registrační značka, jsou do technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla zapsány údaje o vlastníkovi silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a údaje o provozovateli silničního vozidla, není-li vlastník současně provozovatelem silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, a registrační znače, dále je žadateli vydáno osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a tabulka s přidělenou registrační značkou.

V souladu s § 15 odst. 5 zák. č. 168/1999 Sb., ve znění účinném ke dni 24. 1. 2005, zaniklo-li pojištění odpovědnosti a nebyla-li ve lhůtě 14 dnů ode dne tohoto zániku pojištění uzavřena nová pojistná smlouva týkající se téhož tuzemského vozidla, je vlastník vozidla povinen ve stejné lhůtě odevzdat státní poznávací značku a osvědčení o registraci tohoto vozidla příslušnému orgánu evidence.

Podle § 16 odst. 1 písm. b) zák. č. 168/1999 Sb., ve znění účinném ke dni 24. 1. 2005, se přestupku dopustí fyzická osoba, která neodevzdá příslušnému orgánu evidence státní poznávací značku a osvědčení o registraci vozidla v případě zániku pojištění odpovědnosti podle § 15 odst. 5 zák. č. 168/1999 Sb.

Nejvyšší správní soud nepřisvědčil výtce stěžovatele, že správní řízení o registraci vozidla zahájené dne 24. 4. 2003 nebylo skončeno téhož dne, a vozidlo tak nebylo registrováno, a z toho důvodu mu nevznikla povinnost vrátit registrační značku a osvědčení o registraci vozidla. V této souvislosti je nutné připomenout, že stěžovatel podal podle § 5 odst. 1 vyhlášky č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel, ve znění pozdějších předpisů, žádost o zaevidování vozidla do registru silničních vozidel na tiskopisu "Příhláška k registraci vozidla do registru silničních vozidel" (dále jen "příhláška k registraci vozidla"), v níž uvedl, že žádá, aby v registru silničních vozidel bylo evidováno vozidlo zn. Citroen CX 25, VIN: VF7MANB0005NB5921, jehož je vlastníkem a zároveň provozovatelem. K žádosti doložil také technický průkaz, který byl již popsán a končila mu platnost, a proto mu byl vydán nový technický průkaz. V tomto nově vystaveném technickém průkazu vozidla byla jako nejvyšší přípustná hmotnost brzděného přívěsu zapsána hodnota 1120 kg, která rovněž byla uvedena ve stávajícím technickém průkaze na str. 5 v kolonce č. 11 brzděného přívěsu, přestože na str. 6 v závěru určeném pro další úřední záznamy byl ručně uveden údaj, že nejvyšší přípustná hmotnost brzděného přívěsu činí 1420 kg, který však nebyl autorizován, tj. nebyl k němu připojen podpis a úřední razítko. Na tuto skutečnost byl stěžovatel upozorněn pracovníkem provádějícím zápis do registru a stěžovatel proti této skutečnosti nevzněl žádné námitky. Magistrát města Olomouc, odbor agendy řidičů a motorových vozidel, který vede registr silničních vozidel tak vyhověl žádosti stěžovatele v plném rozsahu a téhož dne zapsal vozidlo do registru silničních vozidel a stěžovateli vydal oproti podpisu osvědčení o registraci, tabulky s přidělenou registrační značkou a nový technický průkaz vozidla. Registrace vozidla tedy skončila dne 24. 3. 2003, kdy bylo do registru v souladu s údaji uvedenými stěžovatelem ve zmíněné přihlášce k registraci vozidla zapsáno předmětné vozidlo a stěžovatel byl evidován jako jeho stávající vlastník a provozovatel. Dále byly zaregistrovány další údaje uvedené v přihlášce, o čemž bylo stěžovateli vydáno osvědčení, které bez námitek převzal.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že na stěžovatelovu povinnost vrátit osvědčení o registraci vozidla a registrační značku do 14 dnů ode dne zániku pojištění odpovědnosti, tj. do 11. 9. 2003, a na jeho následnou odpovědnost za přestupek podle § 16 odst. 1 písm. b)

zák. č. 168/1999 Sb., nemá žádný vliv řízení zahájené na základě jeho námitek vznesených při projednávání tohoto přestupku týkající se údaje o nejvyšší přípustné hmotnosti brzděného přívěsu, který byl zjevně pozměněn neznámou osobou, což také potvrdilo následné policejní šetření. Stěžovatel totiž měl povinnost vrátit vydané osvědčení o registraci vozidla a registrační značku, neboť převzal osvědčení o registraci vozidla a tabulky s registrační značkou a zaniklo pojištění odpovědnosti vozidla.

Nejvyšší správní soud shledal rovněž jako nedůvodnou námitku stěžovatele, že účastníkem řízení o přestupku měla být také jeho manželka, neboť je spoluvlastníkem vozidla, přičemž povinnost vrátit registrační značku a osvědčení o registraci má vlastník vozidla, a nikoli osoba, která jej registrovala. Nejvyšší správní soud podotýká, že účelem zákona č. 56/2001 Sb. je regulovat provoz vozidel na pozemních komunikacích pomocí k tomu zřízených institutů, mimo jiné registrací vozidel a jejich vlastníků a provozovatelů v registru. Přitom akt registrace nemá následky v oblasti soukromého práva a správní orgán ani není povinen či oprávněn autoritativně zjišťovat vlastnická práva osob k vozidlům (viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2005, č. j. 4 As 26/2003 - 59, přístupné na www.nssoud.cz). Zároveň však ten, kdo je registrován jako vlastník či provozovatel vozidla je pro účely zákona č. 56/2001 Sb. považován za vlastníka vozidla a musí plnit povinnosti, které mu jako vlastníkovvi vozidla ukládá zákon.

V tomto případě stěžovatel, kterému svědčilo vlastnické právo, kvalifikovaně projevil vůli být registrován jako provozovatel vozidla, a nést tak veškeré veřejnoprávní důsledky plynoucí z tohoto aktu, tj. být nositelem veřejných subjektivních práv a zejména povinností. Protože jeho žádosti bylo vyhověno, byl stěžovatel povinen plnit veřejnoprávní povinnosti a byl odpovědný za jejich případné porušení bez ohledu na to, zda spoluvlastníkem vozidla byla i jeho manželka. Tato okolnost totiž nic nemění na povinnosti stěžovatele odevzdat registrační značku a osvědčení o registraci, které převzal, protože je nesporné, že stěžovatel měl k vozidlu vlastnické oprávnění, vystupoval před správními orgány jako vlastník vozidla a byl i jeho provozovatelem, ale neměl uzavřené pojištění o odpovědnosti za provoz vozidla. Otázka, zda povinnost odevzdat registrační značku a osvědčení o registraci měla také stěžovatelova manželka, je z hlediska stěžovatelovy odpovědnosti za přestupek podle § 16 odst. 1 písm. b) zák. č. 168/1999 Sb. nerozhodná a ani nebyla předmětem napadeného řízení a rozhodnutí žalovaného.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, které mu vznikly. Žalovanému správnímu orgánu, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, náhrada nákladů řízení nebyla v kasační stížnosti přiznána, neboť ji neuplatnil

Odměna zástupci stěžovatele, advokátovi Mgr. Davidu Bukalovi, který byl stěžovateli ustanoven krajským soudem pro řízení o kasační stížnosti, byla stanovena za dva úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu nebo jinému orgánu týkající se věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“). Podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s § 7 odst. 5 advokátního tarifu činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon v řízení o posuzované věci po 2100 Kč (1500 plus 40 Kč za každých 1000 Kč přesahujících 10 000 Kč, tj. 600 Kč). Dále zástupci stěžovatele náleží režijní paušál podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 2 x 300 Kč. Jelikož zástupce stěžovatele neosvědčil

zda je plátcem DPH či nikoli, bude mu tak vyplacena částka ve výši 4800 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2008

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu